

Vítězství pro svobodu slova. Alespoň někde

- CZ24 News | 11. července 2023

USA: Americký Nejvyšší soud potvrdil ve svém rozhodnutí, že umělec má právo odmítnout zakázku pro někoho, s jehož názory nesouhlasí. Aneb že sexuální menšiny nemohou nutit každého, aby jim vyhověl.

Lorie Smith je designérka webů. Její firma, která se jmenuje „303 Creative“, chtěla rozšířit svoje služby a nabízet svatební internetové stránky. Nicméně se obávala, že by stát Colorado mohl využít antidiskriminačního zákona a nutit ji vytvářet stránky pro manželské páry stejného pohlaví, které ona osobně neschvaluje.

Aby si vyjasnila svoje práva, požádala Lorie Smith soud, aby svým rozhodnutím zakázal státním úřadům nařizovat jí proti její vůli design svatebních stránek pro stejnopohlavní páry. Podle jejího náboženského přesvědčení by měl být akt manželství rezervován pouze pro spojení jedné ženy a jednoho muže. Soudy první a druhé instance rozhodly, že Lorie Smith takové právo nemá, že nemůže odmítnout poskytnutí svých služeb stejnopohlavním novomanželům

Svoboda myslet si, co kdo chce

Nejvyšší soud poměrem 6 ku 3 rozhodnutí nižších soudů zvrátil. Stránky, které Lorie Smith vytváří, a jedinečné texty, jež na ně dává, spadají pod ochranu prvního dodatku Ústavy, který chrání svobodu slova. Její stránky a texty, byť vytvářené na zakázku, jsou uměleckým vyjádřením autorky.

Americká Ústava chrání ve svém prvním dodatku, jak uvedl soud, „svobodu myslet si, co kdo chce, a říkat, co si člověk myslí“.

Ne, to není diskriminace

Přestože řada médií prezentovala rozhodnutí soudu jako něco, co povoluje diskriminaci LGBT komunity, skutečnost je jiná. Soud ve svém rozhodnutí uvedl:

Překlad, zkrácení autor.

Podle logiky rozhodnutí soudů nižší instance by vláda mohla nutit kohokoliv, kdo se vyjadřuje za peníze k nějakému tématu, aby musel říkat cokoli, za co mu někdo zaplatí. Doveden k logickému závěru znamená tento princip, že vláda může nutit umělce, spisovatele nebo kohokoliv, kdo se nějak vyjadřuje, aby říkali něco, čemu nevěří. Jinak dostanou pokutu.

Vláda by mohla požadovat, aby muslimský režisér natočil film s židovskou tematikou nebo aby malíř ateista namaloval obraz oslavující evangelické třeštění, a to jenom proto, že dělají filmy nebo malují obrazy pro někoho jiného s jiným vzkazem. Nespočetné množství umělců by mohlo být nuceno vybrat si mezi tím, že budou zticha, nebo budou říkat něco, co je v rozporu s jejich svědomím, nebo budou říkat to, čemu věří, a dostanou pokutu.

Podle řady předchozích rozhodnutí tohoto soudu netoleruje první dodatek Ústavy nic takového.

Tolik Nejvyšší soud.

Dort s postavou Satana

Kauza Lorie Smith není jediná s podobným tématem. V roce 2012 odmítl křesťanský cukrář Jack Phillips z Denveru připravit na zakázku udělaný svatební dort s homosexuální tematikou. Zákazníkům nabídl, že jim prodá jakýkoli jiný dort, který si vyberou. Homosexuální pár si žádný dort nekoupil a zažaloval cukráře za diskriminaci.

Cukráře se zastal Nejvyšší soud, byť až v roce 2018. Přesto se nedočkal klidu.

Ve stejný den, ve kterém Nejvyšší soud rozhodl v jeho prospěch, ho oslovil zákazník, který chtěl připravit dort na oslavu narozenin Satana. Zaslal přesné zadání, podle kterého měla být na dortu velká postava Satana, která líže dvaceticentimetrového robotka. Robertek měl být funkční, aby mohl být zapnut před odhalením dortu. Pekař zakázku odmítl. Nicméně další podobné provokativní zakázky následovaly.

V roce 2018 ho v novém soudním sporu zažalovala transgender osoba za to, že odmítl udělat dort, který by oslavoval změnu pohlaví.

Jack Phillips uvedl pro média v roce 2018, že musel propustit šest z deseti zaměstnanců a jeho rodina žije v neustálém strachu, neboť jí vyhrožují smrtí.

Pozn. autora:

Koncept „žít a nechat žít“, který znamená, že se každý stará sám o sebe, za sebe odpovídá, uctívá vlastní bohy a nechá ostatní, aby se klaněli bohům svým, je jedním ze základních principů konzervativního vidění světa.

Pro progresivní levici je to něco jako sinus a cosinus pro absolventa jimi řízeného školství. Nemá nejmenší potuchu, co to znamená. V nejlepším případě se domnívá, že se jedná o zakládající bratry starořeckého gay klubu.

Proto se musí křesťanský pekař bránit proti požadavku na dort se Satanem, byť by jej jiný cukrář klidně udělal a také to řekl, viz [zde](#). Proto soudy neřeší spory, ve kterých běžný občan nutí svého homosexuálního souseda, aby veřejně předváděl Kámasútru.

A přesně proto je občan nucen oslavovat božstvo, které mu nic neříká a je mu nepříjemné, protože se domnívá, že jeho uctívání je hluboce intimní záležitostí každého jednotlivce. A pokud vysloví svůj nesouhlas s veřejným uctíváním, je napaden za šíření nenávistných projevů.

Na konci je občan nucen k tomu, aby bez odporu obětoval to nejcennější: vlastní děti. Proto na poslední demonstraci v New Yorku křičeli LGBT aktivisté:

„Jsme tady, jsme QUEER a jdeme si pro vaše děti“. V originále to zní lépe: „We are here, we are QUEER and we are coming for your children“.

Zpracoval: S. Spurný

[ZDROJ](#)